

ההוספה
בלמוד התורה
בעניני משים והגאולה
היא הדרך הישרה
לפעל התגלות
וביאת המשיח
והגאולה
בפעל ממש.

(הרבי מליובאוויטש
בשיחת שבת
פרשת תזריע-מצרע
ה'תנשיא)

פוחתחים

דלת

לנאולה

חוברת הקנה
אחידון מספס
בנושאי משיח ואלה

pe:

כחה:

מבוא

אָן מַלְאִיכִי וְתַלְמִידוֹת הָרֶשֶׁת

פִּילֹס וּבִרְכָה!

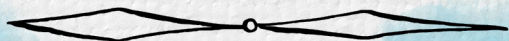
ביום כ"ח ניסן שנת ה'תנש"א, אמר הרבי מלובאוויטש שיחה מיחדת לחסידים, בה הביע את צערו על העכוב בביאת המשיח לאחר כל הדברים שנעשו. הרבי העביר לחסידים את האחריות והזכות לפעל להבאת הגאולה, באמרו: "הדבר היחידי שעוד יכולני לעשות: הנני מוסר זאת לכל אחד מכם, עשו כל אשר ביכולתכם לפעל ביאת משיח בפעל ממעש".

השיחה גרמה להתעוררות רבה בקרב החסידים בנושא הבאת הגאולה. התחזקה אז ההבנה שהכוחות נתנו לכל יהודי, כעת נותר רק לבצע.

חלפו מאז שלושים שנה, בהן חיים החסידים עם הידיעה כי הגאולה הקרבה אינה רק בשורה גדולה וחדשה, אלא זו מציאות ההולכת וקורמת עור וגידים לנגד עינינו, והיא תלויה במעשינו ובהשתדלותנו. עלינו להתכונן לקראתה ולעשות הכל כדי לזרז את בואה.

במסגרת ציון שלושים שנה משיחה זו, שנת ה'תשפ"א הכרזה בכל מוסדות החנוך של "רשת אהלי יוסף יצחק בארץ הקדש" כשנת "יוצרים גאולה".

למרות האתגרים המיוחדים המלוים את שנת ה'תשפ"א הנוכחית, התלמידים, התלמידות ובראשם צו"ת החנוך, התגייסו במרץ ובהתלהבות לעשות כל שביכולתם – למהר ולזרז את בוא הגאולה.

מֵאֵיזִים יְקָרִים,

למוד מתוך החוברת שלפניכם, והשתתפות בחידון – המסכם את התכנים העשירים שנלמדו במשך השנה אודות הגאָלה, מהיום עבדכם הזדמנות יקרה נוספת לעשות משהו ממשי להבאת הגאָלה.

כמו שאנחנו מוצאים בדברי הרבי אודות למוד עניי משיח וגאָלה, שנאמרו בסמיכות ליום כ"ח ניסן:

"המדבר בתקופה האחרונה בנוגע להוספה המיוחדת בלמוד התורה בעניי גאָלה ומשיח – לא (רק) בתור 'סגנה' למהר ולקרב ביאת המשיח והגאָלה, אלא (גם ו) בעקר כדי להתחיל 'לחיות' בעניי משיח וגאָלה, 'לחיות' עם הזמן' דימות המשיח, על ידי זה שהשכל נעשה ממלא וחדור בהבנה והשגה בעניי משיח וגאָלה שבתורה, ומהשכל מתפשט וחדר גם ברגש הלב, ועד להנהגה בפעל, במחשבה דבור ומעשה באפן המתאים לזמן מיוחד זה, שעומדים על סף הגאָלה ומראים באצבע ש'הנה זה (מלך המשיח) בא'".

(מתוך שיחת שבת פרשת בלק, י"ז בתמוז ה'תש"א)

בהצלחה רבה במשימה החשובה!

הנהלת הרשת

התכנים בחוברת זו (כמו גם בתכנית המצגות "זמן השיא") מבססים בחלקם הגדול על הספר "סודות הגאָלה" מאת הרב מנחם ברוד.

שְׁעַר
רֵאשׁוֹן

מגילות לגאולה

א

משגים

העולם כחלום

בחלום, רואים דברים מוזרים שנראים כאילו הם הגיוניים. גם הגלות היא כמו חלום. קורים בה דברים לא הגיוניים: יש בעולם הרבה אנשים שסובלים והרבה דברים לא טובים. כשמשיח יבוא, אנחנו כאילו 'נתעורר' מהחלום הארוך של הגלות ונראה את העולם במצב ההגיוני שלו, כשהכל רק טוב, וכלם מרגישים אף השם נמצא בכל מקום.

עולם נאמן העל

"עולם" מלשון "העלם" – העולם מעלים ומסתיר את הקדשה; לא רואים מיד מי ברא את העולם ואף השם מנהל אותו.

לאחר כל השנים שעברו מאז בריאת העולם, יש לתורה ולמצוות מטרה אחת – לגלות. לגרם לך שהעולם עצמו יראה לך, את הקדוש ברוך הוא הנמצא בתוכו. הגלוי הזה, יתרחש בזמן הגאולה.

להכניס את ה"אף"

המלה 'גאולה' מרכבת מ'גולה', בתוספת א'. הגאולה מתלבשת בתוך הגולה עצמה, אלא שהיא מכניסה ב'גולה' את הא' – "אלוהי של עולם", הקדוש ברוך הוא. (התעודיות תנש"א כרך ג, שבת פרשת אחרי-קדושים)

צטוטים

1.

"אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח,
ואף על פי שיתמהמה עם כל זה אחכה לו בכל
יום שיבוא".

(על פי י"ג העקרים לרמב"ם)

2.

"אפלו אין ביד ישראל אלא הקווי, כדאים הם
לגאולה בשכר הקווי".

(במדרש, ילקוט שמעוני תהלים רמז תשלו)

3.

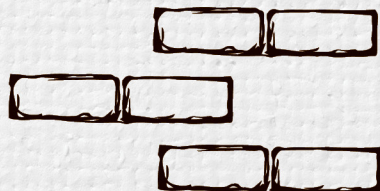
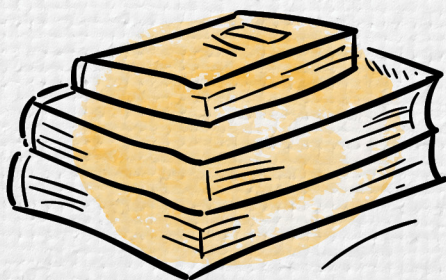
"בשעה שמכניסין אדם לדין אומרים לו...
צפית לישועה?".

(שבת לא.)

4.

מדברי הרבי: "הדבר היחיד שעדיין מעכב את
הגאולה הוא הצורך שכל בני ישראל יבקשו
וידרשו ויתבעו מהקדוש ברוך הוא להביא את
הגאולה האמתית והשלמה".

(התועדויות תשמ"ז כרך ב, עמוד 164)

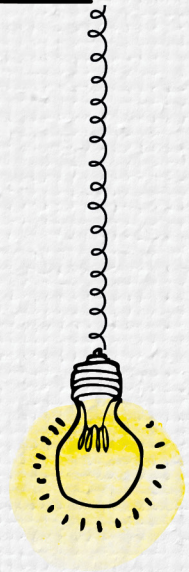

העסקה היא מלכודת

לאחד מחסידי כבוד-קדשת אדמו"ר ה"צמח צדק" היה בית מסחר ואכסניה, אותם חזר מדי שנה מאת הפריץ בעשרה רובל כסף שהיה משלם מראש.

שנה אחת שלח החסיד את בנו כדי לערוך את החוזה לקראת השנה הבאה. עכה בדעת הבן לערוך את החוזה למשך חמש השנים הבאות ובכך לחסר עשרים רובל, שכן נאות הפריץ להסתפק בשלושים רובל באם ישלם מראש תחת החמשים המגיעים לו.

כשחזר הבן וספר לאביו על הצלחת העסקה המצלחת שעשה, נער בו אביו: "לא זו בלבד שלא חסכת עשרים רובל אלא ששלמת עשרים רובל כריק, שהרי מאמינים אנו באמונה שלמה בביאת המשיח בשנה זו ממשי, ולחנם שלמת לארבע השנים הבאות..."

שְׁעָר
שְׁנִי

יִמּוֹת הַפְּסִיחַ

משגים

עולם נפתח

בימות המשיח יתגלה בעולם הכוח האלקי האין סופי, הוא ישפיע על כלם ועל הכל. לכן גם עולם הצומח, גם עולם החי וגם הדומם, יהיו משלמים.

מלאכת פוהנים

לעתיד לבוא, עם ישראל כולו יהיה "ממלכת כהנים וגוי קדוש" (שמות יטו). אמות העולם ירגישו שבני ישראל מקרינים עליהם קדשה אמונה וצדק, ולכן הם ירצו להיות קרובים לבני ישראל ולהושיט להם עזרה, ברצון ובשמחה.

ידי "צבאות השם"

כאשר ילדי ישראל עברו בים סוף, הם הצביעו ואמרו: "זה אדלי ואנוהו" (שמות טו, ב), לכן נאמר עליהם ש"הם הכירוהו תחלה". גם לעתיד לבוא, ילדי ישראל שזוכים ומקבלים חנוך יהודי טהור, יזכו להיות הראשונים להצביע ולראות אלקות.

האיתן, שור הבר ויין הנער

סעודת הצדיקים שתתקיים לעתיד לבוא מסמלת סודות רוחניים עמקים. הלויתן ושור הבר מסמלים שני סוגים של עבודת השם. עבודה רוחנית נעלה, בעולמות העליונים, ועבודה עם העולם הגשמי, לזכר ולקדש אותו. לעתיד לבוא שתי העבודות האלו ישלימו זו את זו.

היין המשמר מסמל את עמק פנימיות התורה, שתתגלה אז.

צטוטים

1.

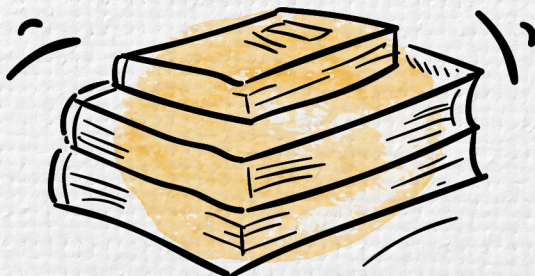
"הטובה תהיה משפעת הרבה וכל המעדינים מצויין
כעפר, ולא יהיה עסק כל העולם אלא לדעת את
השם בלבד".
(רמב"ם, הלכות מלכים יב,ה)

2.

"וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבע".
(במדבר, ילקוט שמעוני תהלים רמז תשלו)

3.

"וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות.
לא ישא גוי אל גוי חרב, ולא ילמדו עוד מלחמה".
(ישעיה ב,ד)

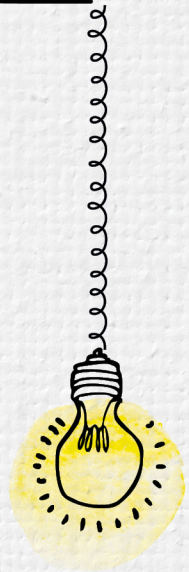
משירי האו"ם בבית המקדש

מעשה ובאו לרב הקדוש רבי מנחם מנדל
מייטבסק חבורת חסידים בעלי מנגנים
מפרסמים לשבות בהיכל קדשו ולהנעים
לו מזמרותיהם בשלחנו. בידי חבורת זמר
זו היה נגון מיוחד במינו ערב כאזן ומושך
את הלב, וכשסמן להם רבי מנחם מנדל
בסעודת ליל שבת קדש לשיר, ובקשו
לפצח בזמר זה, הסה אותם מיד ורמז
להם לחדל מלנגנו.

הדבר חזר ונשנה גם בשאר סעודות
השבת, והיה בעיניהם לפלא.

למחרת, ביום ראשון שחל בו ראש חודש,
ישב רבי מנחם מנדל בסעודת היום עם
תלמידיו הקדושים, ולפתע צוה לחבורת
בעלי המנגנים לפתח דוקא בנגון שאותו
הסה במשך כל השבת.

בשעת נגינתם בכה רבי מנחם מנדל מאוד
והזיל דמעות כמים, ולאחר מכן געה כי נגון
זה משירי הלויים בבית המקדש היה, וזוהי
הסבה שלא הניחם לנגנו בשבת, כדי שלא
יצטער ביום הקדוש על חרבן הבית וגלות
השכינה.

שְׁעַר
שְׁלִישִׁי

הַנָּה הַנָּה מִשִּׁיחַ בָּא

משגים

הפאָל השני

כְּתוּב בְּזֵהָר הַקְדוּשׁ (וַיֵּרָא, חֶלֶק א, קִיזָא), שְׁהֶאֱכַף
הַשְּׁשִׁי הוּא זְמַן מִיחָד שָׁבוּ הַיְּשִׁינָה' הַקְדוּשָׁה, תְּקוּם
מַעֲפָרָה.

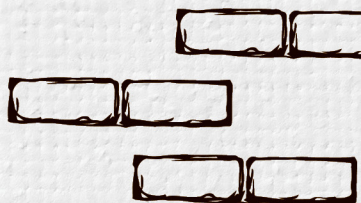
בְּפֶרֶט בַּחֲצִי הַשְּׁנִי שֶׁל הָאֶכָף הַשְּׁשִׁי יִפְתָּחוּ שְׁעָרֵי
הַחֲכָמָה לְמַעֲלָה וְגַם שְׁעָרֵי הַחֲכָמָה לְמַטָּה וְהַעוֹלָם
יְהִי מְתֻקָּן וּמוֹכֵן לְהַכְנִס לְאֶכָף הַשְּׁבִיעִי.

העוֹלָם הַתְּכוֹנִין

יֵשׁ סִימָנִים מְעוֹדָדִים הַמֵּרָאִים שֶׁהַעוֹלָם כָּלוּ מִתְחִיל
לְהִתְכוֹנֵן לְקֶרֶאת יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ. הָרַבִּי מַצְבִּיעַ עַל
כָּמָה שְׁנוּיִים מְעִינִים בְּעוֹלָם.

לְמַשָּׁל: נְפִילַת מָסַר הַבְּרָזָל וְשַׁחֲרוּר הַיְּהוּדִים
מִהַמְּשִׁטָּר הַקוֹמוּנִיסְטִי. שְׁלוֹם בֵּין עַמִּים. הַסְכָּמִים
לְהַפְסָקָת יִצְוֹר נֶשֶׁק מְסָכָן.

נָנִס עַל אָבִי עֲנֶק

הדור שלנו מקבל כוחות מהעבודה הרוחנית העצומה
שכבר עשו בעבר כל הצדיקים.

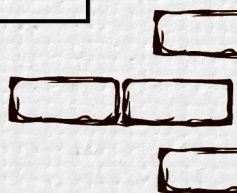
כמו גמד היושב על כתפיו של אדם ענק ומצליח
להגיע למקומות גבוהים.

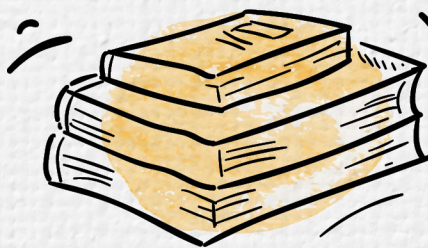
מְסִירוֹת נָפֶה בְּ"עֲקֵבָתָא דְּמִשְׁיחָא"

לדור שלנו יש גם מעלה מיוחדת, שאין לדורות
שלפנינו!

זהו דור שבו יהודים מתאמצים ודבקים בתורה
ובמצוות, למרות החשך הרוחני שיש בעולם.

מבאר בחסידות שאפלו משה רבנו, הרגיש ענה
מיחדת כלפי מסירות הנפש שתהיה בדור ש
"עקבתא דמשיחא" על שמירת התורה והמצוות.

צטוטים

1.

"ששית אלפים שנה הוי עלמא (=קיים העולם),
 שני אלפים – תהו, שני אלפים – תורה,
 שני אלפים – ימות המשיח."
 (סנהדרין צזא. עבודה זרה טא.)

2.

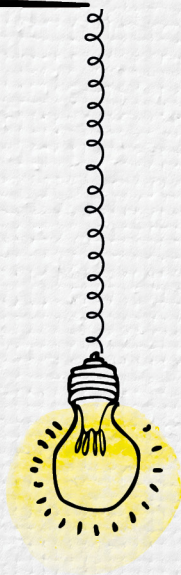
"הנה ימים באים נאם השם והשלחתי רעב בארץ.
 לא רעב ללחם ולא צמא למים,
 כי אם לשמע את דברי השם."
 (עמוס ח"א)

ספור

אדרבה!...

טענו אנשים לפני הרבי מלויבאוויטש: "השכם
 והערב אתה מבטיח: הנה הנאכה קרובה, ומן
 המפרסמות כי כבר לפני ארבעים שנה כבר
 התבטא כן האדמו"ר הקודם (הרי"צ)..."

"אדרבה!", ענה להם הרבי, "אם כבר לפני
 ארבעים שנה הכריז גדול בישראל ש"הנה
 זה בא" הרי עתה מכרח הוא לבוא!..."

שַׁעַר
רְבִיעִי

תֵּהֱלִיכִי הַגָּאֻלָּה

משגים

אחישנה – בעתה

כתוב בנביא: "אני השם בעתה אחישנה" (ישעיהו ס, כב).

הנמר מפרשת (סנהדרין צח, א). שבפסוק הזה נרמזות שתי אפשרויות של גאולה: אם ישראל יזכו – הגאולה תקדים לבוא, "אחישנה". ואם לא יזכו – הגאולה תבוא בזמן שנקבע לה מראש, "בעתה".

השופר הגדול

הקול שיבשר את בוא הגאולה, יהיה קול "השופר הגדול".

"וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל, וּבָאוּ הָאֲבָדִים בָּאָרֶץ אֲשׁוּר וְהַנְּדָחִים בָּאָרֶץ מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַיִם" (ישעיהו כז, ג).

האזיר נכנס לשופר דרך פתח צר ויוצא דרך פתח רחב. כך השופר הגדול מסמל את היציאה של בני ישראל מהמצר למרחב.

בְּיִנְנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא

בספר הזהר (חלק ג רכא,א) מְכַנֶּה הַבַּיִת הַשְּׁלִישִׁי "בְּיִנְנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא" – בְּיָנֵן שְׂיִבְנָה עַל־יְדֵי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

יש דעות שונות האם בית המקדש ירד מוכן מן השמים, או יבנה בידי אדם. מסבר על כך שְׁלַמְעֶשֶׂה, יהיו בבית המקדש השלישי דְּבָרִים שְׂיִבְנוּ בִּיְדֵי אָדָם וְיִהְיוּ דְּבָרִים שְׂיִרְדּוּ וַיְבֹאוּ מִן הַשָּׁמַיִם.

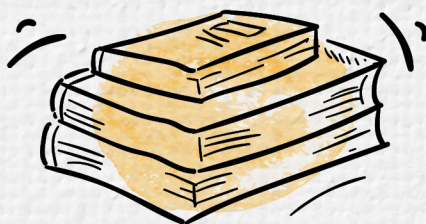
כך מצד אחד עם ישראל יקים את המִצְוָה לְבָנוֹת בֵּית מִקְדָּשׁ, ומצד שני יהיו בְּמִקְדָּשׁ דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים, שְׂבִזְכוּתָם הוּא יִהְיֶה נֶצַחִי.

קְבוּלַּת הַגְּלוּיּוֹת

לא רק עם ישראל יצאו לְגָלוּת. יחד אתם, הקב"ה בְּעֶצְמוֹ יֵצֵא לְגָלוּת, עִם כָּל יְהוּדֵי יִשְׂרָאֵל.

על הכתוב "וְשָׁב הַשֵּׁם אֶלְקֵינוּ אֶת שְׁבוּתֵנוּ" (דְּבָרִים כ, ג) – אוֹמְרִים חֲז"ל "בּוֹא וְרֵא הַכְּמָה חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁבְּכָל מְקוֹם שֶׁנָּלוּ, שְׂכִינָה עִמָּהּ... וְאַף כְּשֶׁעֲתִידִין לְהִנָּחֵל, שְׂכִינָה עִמָּהּ"

אם כך, כְּמָה שְׂמִיחָה תִּהְיֶה בְּעֵת קְבוּצַּת גְּלוּיּוֹת, כְּאִשֶּׁר גַּם הַשְּׂכִינָה הַקְדוּשָׁה, תִּצָּא מִן הַגְּלוּת.

צטוטים

"וְהָיָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים נִכּוֹן יִהְיֶה הָרַב בֵּית הַשֵּׁם בְּרֹאשׁ הַקְּהָלִים וְנִשָּׂא מִגְבָּעוֹת וְנִהְרֹו אֵלָיו כָּל הַגּוֹיִם."
(ישעיה ב,ב)

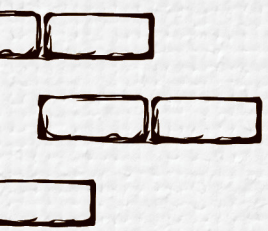
1.

"הֲנִי מֵבִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְקִבְּצָתִים מִיִּרְכָתִי אֶרֶץ... קֹהֵל גָּדוֹל יָשׁוּבוּ הֵנָּה."
(ירמיה לא,ח)

2.

"וְאַתֶּם תִּלְקְטוּ לְאֶחָד אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל."
(ישעיהו כז, יב)

3.

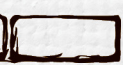
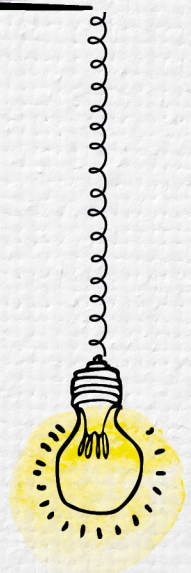

ספור

נסח ההלכנה

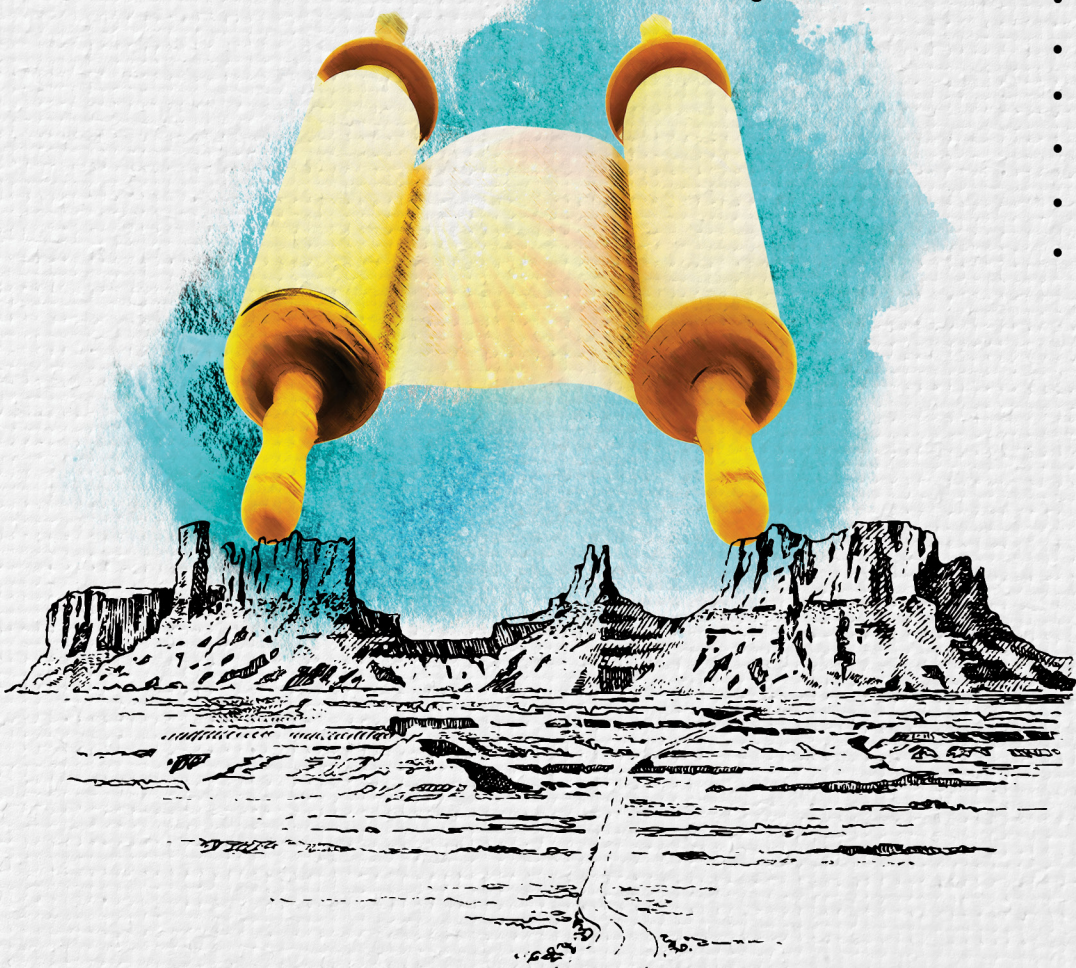
לקראת החתנה הגדולה בז'לובין, בה נשאו צאצאיהם של רבנו הזקן, בעל התניא, והרב הקדוש רבי לוי יצחק מברדיצ'ב, קרע רבי לוי יצחק את נסח ההזמנה וצוה לכתב כך:

"החתנה תתקיים אם ירצה השם בירושלים עיר הקדש והמקדש, תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן. ובאם משיח צדקנו לא יבוא חסד ושלום עד אז – תתקיים החתנה בעיר ז'לובין..."

שְׁעַר
חַמִּישִׁי

מַחֲכִים לְמַשִּׁיחַ

משגים

נאָך וַנְבִיאַ

מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ מֵתָאָר כִּ"מֶלֶךְ" וְכִ"נְבִיא". נִרְאֶה שְׁמֵדְבָר בְּשִׁנְי תַּקּוּפוֹת: בְּתַקּוּפָה הָרֵאשׁוֹנָה יִרְגֵּשׁ בְּעֵקֶר הַיּוֹתוֹ "מֶלֶךְ" - כְּאִשֶּׁר יַחְזִיר אֶת יִשְׂרָאֵל לְדֶרֶךְ הַתּוֹרָה, יִלְחֵם בְּאֲמוֹת הָעוֹלָם וַיַּעֲבִיר אֶת הָרַע מִן הָעוֹלָם.

בְּתַקּוּפָה הַשְּׁנִיָּה יִרְגֵּשׁ יוֹתֵר הַיּוֹתוֹ "נְבִיא" וְ"רַב" שְׁיִלְמַד תּוֹרָה וּפְנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, לְכָל יְהוּדִי.

נאָךְ הַמְּשִׁיחַ וְהַיְּהוּדִים הַפְּשׁוּטִים

אָדְמוֹ"ר הִצְמִיחַ צִדְקָא הָיָה אוֹמֵר, שְׁמֵשִׁיחַ צִדְקָנוּ יִתְעַנֶּה בְּמִיחָד מֵהַיְּהוּדִים הַפְּשׁוּטִים, בְּעֵלֵי מִסִּירוֹת הַנֶּפֶשׁ.

כְּלוּמָר, אֶפְרַעֲל־פִי שְׁיִלְמַד תּוֹרָה אֶת כָּל הָעָם, כּוֹכֵל הַגְּדוֹלִים בְּיוֹתֵר וְכָלָם יִלְמְדוּ מִפִּי אֶת "תּוֹרָתוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ", עִם זֹאת, תִּהְיֶה בּוֹ עֲנוּה מִיחָדָת לְהַתִּיחַס לְאֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים וְלִלְמַד גַּם אֹתָם, עַל־פִּי רַמְתָּם. (עַל־פִּי סֵפֶר הַמַּאמָּרִים תַּרצ"ט, עֲמוּד 194)

רוֹכֵב עַל חֲמוֹר

בְּנְבִיא מוֹבָא תֵּאוֹר, לְפִי הַמְּשִׁיחַ יִגִּיעַ "עֲנִי וְרוֹכֵב עַל חֲמוֹר". עַל פִּי הַפְּרוּשִׁים הַשּׁוֹנִים הַדְּבָר בָּא לְסַמֵּל שְׁנֵי דְבָרִים: אֶת הָעֲנוּה שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, כִּי חֲמוֹר הוּא בְּהֵמַת־רִכִּיבָה פְּשׁוּטָה. וְכֵן אֶת הָעֲבָדָה שְׁמֵלֶךְ הַמְּשִׁיחַ "רוֹכֵב" - שְׁלִיט, עַל עוֹלָם הַ"חֲמָר".

צטוטים

1.

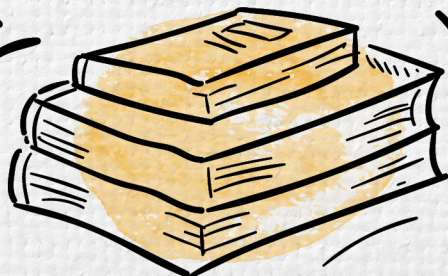
"אותו המלך שיעמד מזרע דוד, בעל חכמה יהיה יותר משלמה, ונביא גדול הוא, קרוב למשה רבנו. ולפיכך ילמד כל העם ויורה אותם דרך השם".
(רמב"ם, הלכות תשובה, פרק ט הלכה ב)

2.

"עתיד הקדוש ברוך הוא להיות יושב... ודורש תורה חדשה שעתידי לתן על ידי משיח".
(ילקוט שמעוני, ישעיהו רמז, תכט)

3.

"ונחה עליו רוח השם, רוח חכמה ובינה, רוח עצה ונבונה, רוח דעת ויראת השם".
(ישעיהו יא, ב)

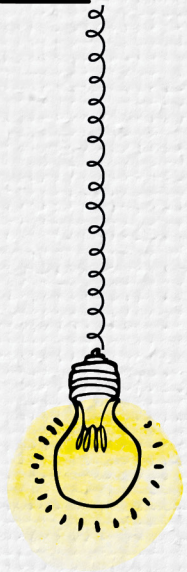

רצע קרוב יותר לביאת המשיח!

אצל ה"חוזה" מלובלין היה שעון, והשעונים שהיו בזמנם היו דופקים בכל שניה בקול.

פעם נכנס איזה רב ואמר ל"חוזה" שכל רגע שהוא שומע את קול השעון הוא נכנס קצת לעצבות, כי זה מזכיר לו שכל רגע מקרב אותו למאה ועשרים...

ענה לו ה"חוזה" שבכל רגע שהוא שומע את קול השעון לבו מתמלא בשמחה גדולה, שהנה רגע קרוב יותר לביאת המשיח.

"לא זו בלבד שסוף הגאולה לבוא,
אלא הגאולה כבר עומדת על סף הפתח
ומחכה לכל אחד ואחת מ'ישראל'
שיפתח את הדלת ו'יסחב' את הגאולה לתוך החדר!"
(מדברי הרבי מליובאוויטש בשיחה עם הרב הראשי לישראל,
הרב מרדכי אליהו ב' במרחשון תשנ"ב)